

یادداشت

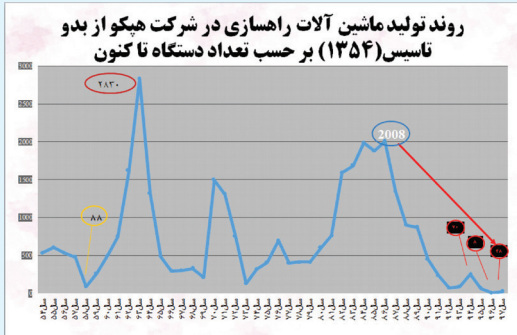
سقوط خصوصی سازی در هپکو

اعظم ذوالفقاری منظری خصوصی سازی هپکو سال ۸۵ اتفاق خبرنگار اقتصاد؛ زمانی که در انبارهای آن بیش از ۲۰۰۰ دستگاه انواع خودروهای سنگین و

ماشین آلات راه سازی وجود داشت و این شرکت به تنهایی توانسته بود طی یک سال ۲۰ میلیارد تومان سود خالص به حساب دولت واریز کند.

هپکورا سازمان گسترش و صنایع نوسازی ایران در سال ۵۱ و با مشارکت ۴۵ درصدی بخش خصوصی احداث کرد و در سال ۵۴ در فضایی به وسعت ۱۱۰ هکتار و سالن تولیدی ۴۰ هزار مترمربع آغاز به کار کرد. در سال ۶۳ و در بحبوحه جنگ تحمیلی، طرح توسعه هپکو نیز آغاز شد و سالن های یکپارچه به مساحت ۶۰ هزار مترمربع برای این شرکت ساخته شد. شاید اثرگذاری هپکو در تولید ماشین آلات و ابزارهای مورد نیاز در جبهه، باعث شد تا توسعه شرکت صورت گیرد.

هپکواکنون در تولید ماشین آلات راه سازی انواع بیل مکانیکی و خودروهای سنگین شهر سازی، انواع ماشین آلات مورد استفاده در صنعت نفت، معدن و کشاورزی به توانمندی های بسیاری رسیده است. در تاریخچه هپکونام شرکت های بزرگی مانند ولوو کوماتسو به عنوان همکار این شرکت به چشم می خورد. نقش کارگران هپکو در پروژه بین المللی سرن که ۲۴ کشور دنیا در آن مشارکت داشتند، یکی از افتخارات این شرکت محسوب می شود. اما مشکل اینجاست که مجموعه افتخارات عظیم در صنعت راه سازی، مربوط به پیش از خصوصی سازی هپکو است. در نمودار زیر می توانید روند تولید را در هپکو مشاهده کنید.

هپکو در سال ۸۶ و در آخرین سال پیش از واگذاری به بخش خصوصی ۲۰ میلیارد تومان سود خالص به حساب دولت واریز کرده و تا پایان این سال ۲ هزار و ۱۵۸ دستگاه تجهیزات را به فروش رسانده بود.

اولین واگذاری هپکو در سال ۸۵ صورت گرفت و در آن علی اصغر عطاریان به نمایندگی از واگن سازی کوثر بیلوک ۶۰ درصدی سهام هپکو را به قیمت ۷۰۵ میلیارد تومان خرید. از این مبلغ قرار بود ۳۰ درصد نقدی و البته با دریافت تسهیلات پرداخت کند. در همین زمان حدود ۲۸۰ میلیارد تومان محصولات و مواد اولیه در انبارهای هپکو موجود بود. عطاریان اقساط تسهیلات برای خرید هپکورا هیچ گاه به طور کامل پرداخت نکرد و این وام به عنوان اولین بدهی هپکوپس از خصوصی سازی ثبت شد. ایجاد ۳۰ شرکت واردکننده ماشین آلات راه سازی، اولین ضربه بر پیکره هپکورا وارد کرد. شرکت هایی که تاسیس آنها از سال ۸۶ فراتر نمی رود. در این زمان، عطاریان با اینکه هپکو را تجهیزات تولید ماشین آلات سنگین به خوبی برخوردار بود، اما به واردات خودروهای سنگین روی آورد و سیر نزولی تولیدات هپکو آغاز شد. دومین ضربه هم ایجاد شرکت های اقماری به بهانه دورزن تحریم بود. این شرکت ها با بهره گیری از اعتبار هپکو، نزد بانک ها وام دریافت می کردند و از آنجا که از عهده پرداخت این وام ها بر نمی آمدند، هپکورا روزه روز مقروض تر می کردند. کارکرد این شرکت ها قرار بود دورزن تحریم ها باشد، اما تبدیل به حیاط خلوتی برای برخی افراد خاص شده بود تا با پرداخت حقوق های نجومی و پاداش های کلان به خود، تیشه سقوط را بر درخت تنومند هپکو بینشانند. پس از پایان واگذاری اول هپکو، بدهی بانکی این شرکت به مبلغی حدود ۵۸۰ میلیارد تومان رسیده بود که سهامدار بعدی ادعا کرد ۲۰۰ میلیارد تومان هم بعد از شناسایی کرده است. در این زمان بود که اعتراضات کارگری در هپکو آغاز شد؛ زمستان ۹۴. واگذاری دوم هپکو به اسدالله احمدپور به نمایندگی از شرکت هیدرواطلس در سال ۹۶ و با قیمت گذاری ۲۱۶ میلیارد تومان صورت گرفت که احمدپور در همان ابتدا آنها به پرداخت ۱۰ میلیون تومان بسنده کرد و قرار شد بقیه مبلغ را پس از دو سال تنفیص، طی ۱۲ فقره چک از تاریخ ۲۷ مرداد ۹۸ تا ۲۷ بهمن ۱۴۰۳ پرداخت کند. اما در اهلیت داشتن احمدپور هم سوالات مهمی وجود داشت؛ چرا که هیدرواطلس یکی از بدهکاران بزرگ بانکی بوده؛ مبلغی بالغ بر ۴۷۰ میلیارد تومان در زمان واگذاری هپکو.

اعتراضات کارگران از شهریور ۹۶ دوباره آزرر گرفته شد. در این زمان شرکت با تعطیلات بی دربی مواجه بود و از طرفی کارگران بیمه بیکاری داشتند. حقوق شان هم به موقع پرداخت نمی شد. اما مسئولان استان روی خوش به این اعتراض هانشان ندادند. هنوز یک سال از واگذاری هپکو به هیدرواطلس نمی گذشت که احمدپور از سمت خود در هپکو استعفا کرد. در اردیبهشت ۹۷ استعفا ی احمدپور پذیرفته شد و پس از آن تیم مدیریتی برای اداره هپکو تعیین شد اما این گروه از مدیران صنعتی برای بازگرداندن اعتبار هپکو، به جای تلاش برای تولید در این شرکت، به بورس بازی روی آوردند. سهام هپکو در بازار بورس هر روز ارزشمندتر می شد اما این پول به رونق تولید در کارخانه منجر نمی شد. هپکو دیگر تولید انجمنی نداشت. اعتراضات کارگران هرا چندگاهی نسبت به عدم پرداخت حقوق و معوقات بیشتر می شد و دولت با مقروض کردن بیشتر این شرکت، حقوق کارگران را پرداخت می کرد.

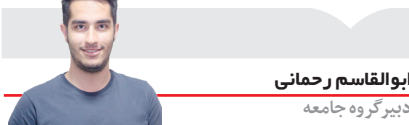
از شهریور سال گذشته، اعتراضات کارگران دوباره شروع شد. این بار آنان حقوق و مزایای خود را از طریق تولید در کارخانه و فروش محصولات مطالبه می کردند. در آذرماه سال گذشته بود که در جشن روز دانشجو، یکی از کارگران هپکو به عنوان سخنران در مراسم دانشگاه شهید بهشتی دعوت شد تا در حضور رئیس دستگاه قضا به بیان مشکلات کارگران هپکو بپردازد. کارگران مطالبات خود را شفاف مطرح می کردند. مطالبه اصلی آنان حسابرسی از سهامداران گذشته شرکت و پرداخت حقوق کارگران از طریق بازگشت تولید به شرکت بود.

آخرین رخداد درباره هپکو، مربوط به واگذاری آن به سازمان تامین اجتماعی بود. هیات وزیران پس از وعده های بسیار در خصوص واگذاری شرکت به ایمیدور و تعریف ساز و کارهایی برای این واگذاری، به یک باره در نیمه تیرماه امسال خبر واگذاری هپکو به شستا را رسانه ای کرد. البته مشکل آنجا بود که هیات وزیران، ۵۵ درصد از سهام این شرکت را به ارزشی بالغ بر ۵۶ هزار میلیارد ریال در ازای بدهی های خود به تامین اجتماعی داد و به این سازمان تکلیف کرد که پایان سال ۳۸ درصد از سهام این شرکت را به بخش غیردولتی واگذار کند؛ اما درباره نحوه این واگذاری جزئیاتی مطرح نشده است.

اکنون مدیرعامل هلدینگ هپکو، علی محمد رفیعی است؛ مدیر افسانه ای شرکت در سال های پیش از واگذاری آن که توانسته بود تولید شرکت را به سالانه ۲۰۰ دستگاه برساند. کارگران امیدوارند که با حضور رفیعی، مشکلات هپکو برطرف شود، اما هنوز مساله حسابرسی از سهامداران گذشته و نحوه حمایت از تولید در هپکو، سوالات مهم کارگران از دولت و نهادهای نظارتی و قضایی است.

نگاه آماری به سیاستگذاری دولت ها در مدارس دولتی

مدارس دولتی زنگ تفریح دولت های احمدی نژاد و روحانی

ابوالقاسم رحمانی

دبیر گروه جامعه

خیلی گشتم، از خیلی ها سوال کردم، چه آنهایی که فرزندان شان را در مدارس دولتی ثبت نام کرده اند و چه آنهایی که این کار را نکرده اند. تقریباً کسی را پیدا نکردم که از سر رضایت و خواست قلبی فرزندش را در مدارس دولتی ثبت نام کرده باشد و مشکلات مالی و عدم امکان تامین شهریه باعث شده است تا والدین و دانش آموزان تن به تحصیل در مدارس

بدهند که مدت هاست در تامین حداقل کیفیت های آموزشی هم مانده اند یا حداقل از استانداردهایی که بسیاری از مدارس غیردولتی تامین می کنند، عقب مانده اند و امکان پیاده سازی آن را ندارند. مدت هاست فاصله کیفیت ارائه و محتوای آموزشی و البته پرورشی ارائه شده در مدارس دولتی آن وضعیت مطلوب و مورد مطالبه مردم را ندارد و روز به روز هم این وضعیت در خروجی ها و در بزرگراه ها خودش را نشان می دهد. البته مقصود از مدارس دولتی فعلاً مدارس سمپاد ... نیستند. به اعتقاد من حتی اگر این نوع مدارس در رسته مدارس دولتی هم قرار گیرند، مادامی که

پولی جهت ارائه خدمات در یافت کنند و گزینش های تک بعدی جهت ورود به آنها وجود داشته باشند، دولتی محسوب نمی شوند. به هر شکل، برای درک بهتر مصیبتی که گریبانگیر آموزش دولتی است، کافی است به اطلاعات و آماری که بعد از همین کنکور سراسری اخیر اعلام شد، رجوع کنید. سهم اندک و ناچیز مدارس دولتی در رتبه های برتر کنکور سراسری علی رغم جامعه آماری بالاتر در مقابل سهم قابل توجه مدارس سمپاد و غیردولتی با وجود جامعه آماری کوچک تر به نسبت دولتی ها خود گواه وضعیت نابسامان مدارس دولتی است. بارها و در

شیب نزولی تعداد مدارس دولتی

طبق اطلاعات و جداول موجود، مسیر طی شده در سالیان اخیر و در دولت های نهم تا دوازدهم در مدارس دولتی مسیر قابل تاملی است. کافی است نگاهی به اعداد و ارقام موجود بیندازیم، متأسفانه تقریباً در تمام این سال ها مدارس دولتی در مسیر کاهش کمی و البته کیفی بوده اند و در مقابل مدارس غیردولتی مسیر دیگری را پیش گرفته اند. برای درک بهتر مساله در ۶ جدول، که سه تای اول مربوط به دولت های نهم و دهم و دوره ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد است و سه جدول دوم که مربوط به دولت های یازدهم و دوازدهم و ریاست جمهوری حسن روحانی است تعداد مدارس دولتی و غیردولتی در سه دوره ابتدایی، متوسطه اول و متوسطه دوم را مورد بررسی قرار داده ایم. نگاهی به جمیع اعداد و ارقام روند طی شده طی سالیان اخیر به خوبی نشان می دهد که وضعیت امروز مدارس دولتی ناشی از چه میزان از توجه دولت ها به این مدارس است.

تعداد مدارس دولتی و غیردولتی «متوسطه اول» در دولت های نهم و دهم			تعداد مدارس دولتی و غیردولتی «متوسطه اول» در دولت های نهم و دهم			تعداد مدارس دولتی و غیردولتی «ابتدایی» در دولت های نهم و دهم		
سال تحصیلی	مدارس دولتی	مدارس غیردولتی	سال تحصیلی	مدارس دولتی	مدارس غیردولتی	سال تحصیلی	مدارس دولتی	مدارس غیردولتی
۸۴-۸۵	۲۹ هزار و ۱۵۶ مدرسه	۲ هزار و ۷۵۲ مدرسه	۸۴-۸۵	۲۹ هزار و ۱۵۶ مدرسه	۲ هزار و ۷۵۲ مدرسه	۸۴-۸۵	۶۲ هزار و ۴۷۳ مدرسه	۳ هزار و ۳۴ مدرسه
۸۵-۸۶	۲۹ هزار و ۳۵ مدرسه	۲ هزار و ۱۶۶ مدرسه	۸۵-۸۶	۲۹ هزار و ۳۵ مدرسه	۲ هزار و ۱۶۶ مدرسه	۸۵-۸۶	۶۱ هزار و ۴۹۱ مدرسه	۳ هزار و ۱۵۵ مدرسه
۸۶-۸۷	۲۸ هزار و ۲۳۹ مدرسه	۲ هزار و ۵۱۸ مدرسه	۸۶-۸۷	۲۸ هزار و ۲۳۹ مدرسه	۲ هزار و ۵۱۸ مدرسه	۸۶-۸۷	۵۹ هزار و ۴۳۹ مدرسه	۳ هزار و ۲۶۰ مدرسه
۸۷-۸۸	۲۶ هزار و ۸۲۵ مدرسه	۲ هزار و ۴۰۳ مدرسه	۸۷-۸۸	۲۶ هزار و ۸۲۵ مدرسه	۲ هزار و ۴۰۳ مدرسه	۸۷-۸۸	۵۶ هزار و ۵۱۰ مدرسه	۳ هزار و ۳۱۶ مدرسه
۸۸-۸۹	۲۴ هزار و ۵۰ مدرسه	۲ هزار و ۹۳۱ مدرسه	۸۸-۸۹	۲۴ هزار و ۵۰ مدرسه	۲ هزار و ۹۳۱ مدرسه	۸۸-۸۹	۵۳ هزار و ۶۴۹ مدرسه	۳ هزار و ۴۶۶ مدرسه
۸۹-۹۰	۲۳ هزار و ۷۸۳ مدرسه	۲ هزار و ۴۵۸ مدرسه	۸۹-۹۰	۲۳ هزار و ۷۸۳ مدرسه	۲ هزار و ۴۵۸ مدرسه	۸۹-۹۰	۵۵ هزار و ۱۱۱ مدرسه	۳ هزار و ۷۰۰ مدرسه
۹۰-۹۱	۲۲ هزار و ۹۶۰ مدرسه	۲ هزار و ۴۹۱ مدرسه	۹۰-۹۱	۲۲ هزار و ۹۶۰ مدرسه	۲ هزار و ۴۹۱ مدرسه	۹۰-۹۱	۵۳ هزار و ۷۳۳ مدرسه	۳ هزار و ۸۸۶ مدرسه
۹۱-۹۲	۲۱ هزار و ۵۷ مدرسه	۲ هزار و ۲۲۸ مدرسه	۹۱-۹۲	۲۱ هزار و ۵۷ مدرسه	۲ هزار و ۲۲۸ مدرسه	۹۱-۹۲	۵۴ هزار و ۴۸۰ مدرسه	۴ هزار و ۳۳۶ مدرسه

تعداد مدارس دولتی و غیردولتی «متوسطه اول» در دولت های یازدهم و دوازدهم			تعداد مدارس دولتی و غیردولتی «متوسطه اول» در دولت های یازدهم و دوازدهم			تعداد مدارس دولتی و غیردولتی «ابتدایی» در دولت های یازدهم و دوازدهم		
سال تحصیلی	مدارس دولتی	مدارس غیردولتی	سال تحصیلی	مدارس دولتی	مدارس غیردولتی	سال تحصیلی	مدارس دولتی	مدارس غیردولتی
۹۳-۹۴	۲۰ هزار و ۶۸۰ مدرسه	۲ هزار و ۲۰۷ مدرسه	۹۳-۹۴	۲۰ هزار و ۶۸۰ مدرسه	۲ هزار و ۲۰۷ مدرسه	۹۳-۹۴	۵۵ هزار و ۱۴۴ مدرسه	۶ هزار و ۷ مدرسه
۹۴-۹۵	۲۱ هزار و ۱۹۱ مدرسه	۲ هزار و ۶۳۶ مدرسه	۹۴-۹۵	۲۱ هزار و ۱۹۱ مدرسه	۲ هزار و ۶۳۶ مدرسه	۹۴-۹۵	۵۵ هزار و ۵۹۵ مدرسه	۶ هزار و ۸۳۷ مدرسه
۹۵-۹۶	۲۱ هزار و ۲۶۱ مدرسه	۲ هزار و ۹۷۳ مدرسه	۹۵-۹۶	۲۱ هزار و ۲۶۱ مدرسه	۲ هزار و ۹۷۳ مدرسه	۹۵-۹۶	۵۵ هزار و ۴۳۹ مدرسه	۷ هزار و ۸۸۳ مدرسه
۹۶-۹۷	۲۱ هزار و ۳۸۱ مدرسه	۳ هزار و ۳۳۱ مدرسه	۹۶-۹۷	۲۱ هزار و ۳۸۱ مدرسه	۳ هزار و ۳۳۱ مدرسه	۹۶-۹۷	۵۵ هزار و ۷۱۲ مدرسه	۸ هزار و ۹۱۲ مدرسه
۹۷-۹۸	۲۱ هزار و ۴۲۲ مدرسه	۳ هزار و ۷۸۶ مدرسه	۹۷-۹۸	۲۱ هزار و ۴۲۲ مدرسه	۳ هزار و ۷۸۶ مدرسه	۹۷-۹۸	۵۵ هزار و ۴۰۷ مدرسه	۱۰ هزار و ۹۰ مدرسه

(متأسفانه آمار مربوط به سال تحصیلی ۹۳-۹۲ موجود نیست.)

(متأسفانه آمار مربوط به سال تحصیلی ۹۳-۹۲ موجود نیست.)

افت محسوس تعداد مدارس، کلاس ها و دانش آموزان مدارس دولتی از سال تحصیلی ۹۵-۹۶ تا ۹۸-۹۷

در اعداد و ارقام جداول قبلی از نظر تعداد به وضعیت مدارس دولتی و غیردولتی در کشور در دولت های احمدی نژاد و روحانی اشاره کردیم. حالا از منظر میزان درصد رشد یا کاهش تعداد مدارس، کلاس های درس و دانش آموزان دولتی و غیردولتی هم آماری را ارائه می کنیم که در آن به خوبی کم توجهی به مدارس دولتی و رشد مدارس غیردولتی محسوس است.

جدول توزیع مدارس به تفکیک دوره تحصیلی						جدول توزیع کلاس های دایر به تفکیک دوره تحصیلی						جدول توزیع دانش آموزان در دوره های مختلف تحصیلی					
سال تحصیلی ۹۵-۹۶			سال تحصیلی ۹۷-۹۸			سال تحصیلی ۹۵-۹۶			سال تحصیلی ۹۷-۹۸			سال تحصیلی ۹۵-۹۶			سال تحصیلی ۹۷-۹۸		
دوره تحصیلی	درصد	درصد	دوره تحصیلی	درصد	درصد	دوره تحصیلی	درصد	درصد	دوره تحصیلی	درصد	درصد	دوره تحصیلی	درصد	درصد	دوره تحصیلی	درصد	درصد
ابتدایی	۸۷/۵۵	۱۲/۴۵	ابتدایی	۸۳/۷۸	۱۶/۲۲	ابتدایی	۸۳/۷۸	۱۶/۲۲	ابتدایی	۸۳/۷۸	۱۶/۲۲	ابتدایی	۸۵/۵۵	۱۲/۴۵	ابتدایی	۸۵/۵۵	۱۲/۴۵
متوسطه اول	۸۷/۷۳	۱۲/۲۷	متوسطه اول	۸۹	۱۱	متوسطه اول	۸۹	۱۱	متوسطه اول	۸۹	۱۱	متوسطه اول	۸۷/۷۳	۱۲/۲۷	متوسطه اول	۸۷/۷۳	۱۲/۲۷
متوسطه دوم	۷۸/۲۴	۲۱/۷۶	متوسطه دوم	۷۹/۳۲	۲۰/۶۸	متوسطه دوم	۷۹/۳۲	۲۰/۶۸	متوسطه دوم	۷۹/۳۲	۲۰/۶۸	متوسطه دوم	۷۸/۲۴	۲۱/۷۶	متوسطه دوم	۷۸/۲۴	۲۱/۷۶
فنی و حرفه ای	۸۶/۲۹	۱۳/۷۱	فنی و حرفه ای	۹۳/۱۸	۶/۸۲	فنی و حرفه ای	۹۳/۱۸	۶/۸۲	فنی و حرفه ای	۹۳/۱۸	۶/۸۲	فنی و حرفه ای	۸۶/۲۹	۱۳/۷۱	فنی و حرفه ای	۸۶/۲۹	۱۳/۷۱
کاردانش	۸۶/۴۷	۱۳/۵۳	کاردانش	۹۲/۰۹	۷/۹۱	کاردانش	۹۲/۰۹	۷/۹۱	کاردانش	۹۲/۰۹	۷/۹۱	کاردانش	۸۶/۴۷	۱۳/۵۳	کاردانش	۸۶/۴۷	۱۳/۵۳
جمع (بدون بزرگسالان)	۸۶/۴۷	۱۳/۵۳	جمع (بدون بزرگسالان)	۸۵	۱۵	جمع (بدون بزرگسالان)	۸۵	۱۵	جمع (بدون بزرگسالان)	۸۵	۱۵	جمع (بدون بزرگسالان)	۸۶/۴۷	۱۳/۵۳	جمع (بدون بزرگسالان)	۸۶/۴۷	۱۳/۵۳